

משמע דעיקר הקושיא רק על האבנים ולא על המקום. והפעם דבמקום כיון דהספק על הברקע סי' לביך לפסוק כל דאלים גבר אי לאו דבע"כ בונים באמצע ולזה מדוייק לשון רש"י שכ' שהיו חולקין בשום האבנים שהרי ברשות שניהם מונחי' ויד מי מהם תגבר פי' דדוקא בברקע אמרינן כל דאלים גבר משום דאינו מונח ברשות שניהם אבל במטלטלין המונח ברשות שניהם איך נפסוק לכתחלה להגביר יד אחד להוליך מרשות חבירו אבל החוס' כתבו דלא אמרינן כל דאלים גבר משום דאיכא דררא דתמונא א"כ ע"כ הקושיא על שניהם ולכן הוצרכו לחרץ על המקום דחני איידי וא"כ לרבינא י"ל להיפך דס"ל כרש"י דעל המקום לא קשה כלל וא"כ יש לחרץ אליבי' דאיידי דתנא מקום חנא חנא חנא :

(שבת ע"ז ע"ב) בתום ד"ה דרשכ"ל ותימא
כו' וע' דרש"י ד"ה

דגדול כו' והאי קטן אנברא קאי ולא מאבר וכד"ה
לא אבר קטן וקטן אכולה מילתא קאי כו' דברי
רש"י אלו משוללי הבנה כמבואר לכל משכיל וגראס
דרש"י גרם בנמ' מיחבי שמן כדי לסוך אבר
קטן ול"ג וקטן בן יומו והקושיא הוא ממחני'
ובזה מדוקדקים דברי רש"י ומתורץ קושי' החוס'
ג"כ ודוק כי נכון הוא :

נפתלי הירץ הלוי מביאליסטאק .

סימן ל"ב .

מה ששמעתי מאדמו"ר הגאון הצדיק רשכבה"ג וכו' מור"ר
יהושע לייב דייסקין שליט"א תאב"ר דק"ק בריסק.
(במתני' רד"ש ב"ם) **שנים** אחוזין בטלית ז"א
כ"ס וז"א כ"ס יחלוקו
ז"א כ"ס וז"א ח"ס זה נוטל שלשה חלקים וזה
נוטל רביע. ויש להסתפק בשלשה אחוזין שנים
מהם עוטנים כ"א ח"ס והשלישי עוטן כ"ס.
איך לדיינו דייגא להאי דיגא. דאס נימא דהכ"ס
(יח)

יטול חזי וכ"א מהח"ש יטול רביע . הא ודאי
 ליתא דא"כ כל ההפסד משלישי הכוסף הוא לבעל
 הכ"ש . והח"ש נוטל ג"כ רביע כאלו הי' הוא
 והכ"ש לבד וזה לא יתכן . ולומר דהכ"ש נוטל
 קודם חזי העלית ועל החזי השני הרי כולם
 טוענים כ"ש וכ"א יטול שליש ממנו . אם כי
 לכאורה נראה כן אמנם לבתר העיון אינו צורך
 עפ"י יסוד הדין . דכו"א כ"ש וז"א ח"ש שפיר
 נוטל הכ"ש בחזי דע"ז מודה לו הבע"ד דמוטב
 ח"ש ולבחר כן דין על חזי הנשאר וחולקים בשוה
 משא"כ בנ"ד דאין לו הודאה משום אחד על חזי
 העלית דכ"א טוען ח"ש הרי מודה בחזי השני
 לשניהם דהיינו לבעל הכ"ש ובעל הח"ש . וא"כ
 אין לו הודאה משום א' על חזי שלם :

אבן נראה עפ"י יסוד המסנה דבעל הכ"ס
נוטל חצי ושלש מרביעית העלית וכ"א
מהח"ס נוטל חצי רבע ושלש רבע . באופן דבעל
הכ"ס נוטל י"ד חלקי כ"ד וכ"א מהח"ס ה' חלקי
כ"ד . והעצם דכ"א מהח"ס מורה דהחצי השני'
של שניהם דהיינו של הכ"ס והח"ס דהיינו רביעית
לבעל הכ"ס ורביעית לבעל הח"ס השני . נמצא
דיש לבעל הכ"ס הודאה גמורה משני בעלי הח"ס
לרבע העלית ולא יותר וסרי הוא נוטל מקודם
רבע בלא שום דו"ד כ"א ע"י הודאה שניהם . וכ"א
הטוען ח"ס יש לו הודאה מבעל ח"ס השני ג"כ
לרבע ומה"ד יעול רבע עפ"י הודאת חבירו .
אולם בעל הכ"ס אינו מודה לו על אחוה רבע
דהרי הוא עוען כ"ס וא"כ סרי הוא חולק עמו
על אחוה רבע ונוטל ממנו חצי הרביעית . וכן
מבעל ח"ס השני נוטל חצי הרביעית . סרי יש
לבעל ח"ס החצי ולכל א' מהח"ס חצי רבע וזהו
שלא בחורח חלוקה כ"א היוצא מהודאתם ואח"כ
ברבע הרביעית סרי כולם עושנים עליו כ"ס .
וחולקים בשום . הרי הסמכות מכוון לבעל הכ"ס
חצי ושלש רבע ולכ"א מהח"ס חצי רבע ושלש
רבע . ודו"ק :